

'Gebrek aan goedkope huizen vergroot armoede' LCd. 26/9/17.

ERWIN BOERS

LEEUWARDEN Corporaties bouwen te weinig goedkope huurwoningen in Leeuwarden. Dit vergroot armoede en schuldenproblemen van gezinnen met weinig inkomen.

Met deze waarschuwing komen de huurdersorganisaties. Ze hopen dat de politieke partijen hier rekening mee houden in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen. Vooral aan huizen met een huurprijs tot 535 euro per maand is grote behoefte, stelt Frank van den Broek van de Bewonersraad. „En bij iets grotere gezinnen moet je ook denken aan woningen tot zo'n 600 euro. Alles daar-

boven is voor mensen met een smalle beurs niet meer betaalbaar.”

De Bewonersraad, Nieuw Elan en het PEL hebben een gezamenlijk manifest gepresenteerd, waarin ze hun zorgen uitspreken over de ontwikkelingen op de woningmarkt in en rond de Friese hoofdstad. De organisaties zien het liefst dat het huuraanbod een piramidemodel kent: veel goedkope huurhuizen en minder aanbod naarmate de prijs stijgt.

Het grote aanbod van duurdere particuliere appartementen en de krimp van de corporaties leidt echter tot een ander model: een paddestoel. Verhuurders en gemeenten kijken bij hun plannen al lang niet meer alleen naar de huurprijs,

'Stapel niet allerlei problemen op in de huurwijken'

maar denken ook aan vergroening. Een goed geïsoleerde woning heeft lagere verwarmingskosten, dus mag de huur ook hoger zijn, redeneren ze. De huurdersorganisaties roepen de verhuurders echter wel op om dan daadwerkelijk te zorgen voor gelijke of lagere maandelijkse kosten. Ook mag de huur niet te hoog worden, want dan verdwijnt het recht op huurtoeslag.

Zolang er niet meer huizen komen met lage huren, zal een fors aantal mensen meer dan 40 procent van hun inkomen aan woonkosten kwijt zijn, waarschuwen de organisaties. Wat er overblijft, is te weinig om goed van te kunnen leven. Hierdoor neemt het aantal gezinnen met schuldpromen toe. De gemeente krijgt deze sores vervolgens weer op haar bordje.

De bewonersorganisaties signaleren ook een andere riskante ontwikkeling: steeds meer mensen worden uit een beschermde woonomgeving overgeplaatst naar sociale huurwoningen.

Het gaat bijvoorbeeld om psychiatrische patiënten of mensen

met allerlei ingewikkelde problemen. Die krijgen in hun nieuwe huis vaak wel begeleiding op afstand, maar dat gaat dan bijvoorbeeld via internet. Buren zien weinig van die hulp, maar merken wel allerlei overlast en beginnen te klagen.

Van den Broek: „Dat varieert van lawaai-overlast tot overwoekerde tuinen en het gooien van spullen van de balustrades.” De gemeente zou jaarlijks in iedere wijk „een peilstok moeten steken” om te kijken hoe zulke zaken zich ontwikkelen. „Anders begint het te broeien en ontstaat er een maatschappelijke brand voordat je het doorhebt. Stapel niet allerlei problemen op in de huurwijken.”